

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 156 - Các dấu hiệu chỉ về ngày tận thế.

Bài 3- Những sự chiến tranh, nạn đói, động đất...sẽ xảy ra trên đất này.

Ma-thi-ơ 24:1-14: Khi Đức Chúa Jêsus ra khỏi đền thờ, đang đi, thì môn đồ đến gần để chỉ cho Ngài xem các nhà thuộc về đền thờ. Ngài phán rằng: Các người có thấy mọi điều đó chẳng? Quả thật, ta nói cùng các người, đây sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên một hòn khác mà không bị đổ xuống. Ngài đang ngồi trên núi ô-li-ve, môn đồ tới riêng cùng Ngài, và nói rằng: Xin Chúa phán cho chúng tôi biết lúc nào những sự đó sẽ xảy ra? và có điềm gì chỉ về sự Chúa đến và tận thế. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hãy giữ, kẻo có kẻ dỗ dành các người. Vì nhiều người sẽ mạo danh ta đến mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ dỗ dành nhiều người. Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân này sẽ đẩy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại. Bấy giờ, người ta sẽ nộp các người trong sự hoạn nạn và giết đi; các người sẽ bị mọi dân ghen ghét vì danh ta. Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám dỗ, phản nghịch nhau, và ghen ghét nhau. Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và dỗ dành lắm kẻ. Lại vì có tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lặn. Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu. Tin Lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến.

Trong bài chúng ta học hôm nay, trọng tâm là câu 6 đến câu 8: “Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân này sẽ đẩy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại.”

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ⁶And ye shall hear^{G191} of wars^{G4171} and rumours^{G189} of wars^{G4171}: see^{G3708} that ye be not troubled^{G2360}: for all^{G3956} these things must^{G1163} come^{G1096} to pass, but the end^{G5056} is not yet^{G3768}. ⁷For nation^{G1484} shall rise^{G1453} against^{G1909} nation^{G1484}, and kingdom^{G932} against^{G1909} kingdom^{G932}: and there shall be famines^{G3042}, and pestilences^{G3061}, and earthquakes^{G4578}, in divers places^{G5117}. ⁸All^{G3956} these^{G5023} are the beginning^{G746} of sorrows^{G5604}.

Trước khi Đức Chúa Trời sai Con một Ngài vào thế gian này để thi hành sự cứu chuộc nhân loại, qua tiên tri Đa-ni-ên, Đức Chúa Trời đã cảnh báo trước về những sự chiến tranh sẽ xảy ra trên trái đất này và người ta sẽ không thể nào tính được kể từ khi “Đấng chịu xúc dầu bị trừ đi”, đã có bao nhiêu cuộc chiến tranh đã, đang và sẽ xảy ra trên trái đất này cho tới khi tận thế.

Đa-ni-ên 9:22-27: Người dạy dỗ ta và nói cùng ta rằng: Hỡi Đa-ni-ên, bây giờ ta ra để ban sự khôn ngoan và thông sáng cho người. Lời phán dặn đã ra từ khi người bắt đầu nài xin; và ta đến để tỏ lời đó cho người, vì người đã được yêu quý lắm. Vậy hãy suy nghĩ sự đó và hãy hiểu biết sự hiện thấy. Có bảy mươi tuần lễ định trên dân người và thành thánh người, để ngăn sự phạm pháp, trừ tội lỗi, làm sạch sự gian ác, và đem sự công bình đời đời vào, đặt đặt ấn tín nơi sự hiện thấy và lời tiên tri, và xúc dầu cho Đấng rất thánh. Người khá biết và hiểu rằng từ khi ra lệnh tu bổ và xây lại Giê-ru-sa-lem, cho đến Đấng chịu xúc dầu, tức là vua, thì được bảy tuần lễ và sáu mươi hai tuần lễ; thành đó sẽ được xây lại, có đường phố và hào, trong kỳ khó khăn. Sau sáu mươi hai tuần lễ đó, Đấng chịu xúc dầu sẽ bị trừ đi, và sẽ không có chi hết. Có dân của vua hầu đến sẽ hủy phá thành và nơi thánh; cuối cùng nó sẽ như bị nước lụt ngập, có sự tranh chiến cho đến cuối cùng; những sự hoang vu đã định. Người sẽ lập giao ước vững bền với nhiều người trong một tuần lễ, và đến giữa tuần ấy, người sẽ khiến cửa lễ và cửa lễ chạy dứt đi. Kẻ hủy phá sẽ đến bởi cánh gươm ghiếc, và sẽ có sự giận dữ đổ trên nơi bị hoang vu, cho đến kỳ sau rốt, là kỳ đã định.

Lời tiên tri này bao gồm một thời gian dài kể từ khi Đa-ni-ên nhận được lời tri thức này cho tới khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ đã được cất về thiên đàng, còn lại những người bị bỏ lại trên đất này vào thời kỳ mà lời tiên tri đã báo trước rằng: Người sẽ lập giao ước vững bền với nhiều người trong một tuần lễ, và đến giữa tuần ấy, người sẽ khiến cửa lễ và cửa lễ chạy dứt đi. Kẻ hủy phá sẽ đến bởi cánh gươm ghiếc, và sẽ có sự giận dữ đổ trên nơi bị hoang vu, cho đến kỳ sau rốt, là kỳ đã định.

Chữ Người được chép ở đầu câu 27 trên là nói về Y-sơ-ra-ên trong thời kỳ khi Hội-Thánh của Đức Chúa

Jésus Christ đã được cất về thiên đàng rồi, bây giờ kẻ địch lại Đấng Christ sẽ cai trị thế gian dưới quyền lực của Sa-tan và để có thể xây dựng lại đền thờ cho Đức Giê-hô-va trên cái nền cũ mà vua Sa-lômôn đã xây đền thờ cho Đức Giê-hô-va, là một nơi chỉ cách đền thờ tà thần của dân Palestin và người Hô-ri có 150 mét, thì Y-sơ-ra-ên phải kết hiệp với kẻ địch lại Đấng Christ và với các dân thuộc về kẻ địch lại Đấng Christ.

Thay vì trồng cây Danh của Đức Giê-hô-va thì Y-sơ-ra-ên lại muốn núp bóng quyền lực của kẻ địch lại Đấng Christ, là kẻ cai trị cả thế gian này lúc đó, để trấn áp dân Palestin và người Hô-ri, hầu cho Y-sơ-ra-ên được tự do xây đền thờ cho Đức Giê-hô-va, vì họ đã tưởng rằng, khi họ xây được đền thờ cho Đức Giê-hô-va thì họ sẽ nhận được quyền phép và được Đức Giê-hô-va ban phước cho, như khi xưa dân Y-sơ-ra-ên đã cho rằng, nếu họ còn có Hòm Giao-ước của Đức Giê-hô-va ở với mình, thì họ sẽ thắng được các dân ngoại vậy!

Y-sơ-ra-ên sẽ ký một giao ước với kẻ địch lại Đấng Christ với thời gian là bảy năm, tức là **một tuần lễ** (Đa-ni-ên 9:27). Trong ba năm rưỡi đầu của giao ước này, thì đền thờ đó sẽ được xây dựng xong. Thế nhưng khi đền thờ vừa được xây dựng xong thì chính kẻ địch lại Đấng Christ đó, tức là người tội ác, con của sự hư mất sẽ hiện ra và tự nhảy vào trong đền thờ đó mà tự xưng mình là Đức Chúa Trời và nó không cho phép người ta dâng của tế lễ lên cho Đức Chúa Trời, như đã có chép rằng: **và đến giữa tuần ấy, người sẽ khiến của lễ và của lễ chay dứt đi.**

Chữ **người** chép ở đoạn giữa câu 27 trên là nói về kẻ đối địch lại Đấng Christ, như có chép trong sách 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:3-4: **Vì phải có sự bỏ đạo đến trước, và có người tội ác, con của sự hư mất hiện ra, tức là kẻ đối địch, tôn mình lên trên mọi sự mà người ta xưng là Đức Chúa Trời hoặc người ta thờ lạy, rất đối ngôi trong đền Đức Chúa Trời, chính mình tự xưng là Đức Chúa Trời.**

Khải huyền 13:1-18: Đoạn, tôi thấy ở dưới biển lên một con thú có mười sừng bảy đầu, trên những sừng có mười cái mào triều thiên, và trên những đầu có danh hiệu sự phạm thượng. Con thú tôi thấy đó giống như con beo; chân nó như chân gấu, miệng như miệng sư tử, và con rồng đã lấy sức mạnh, ngôi, và quyền phép lớn mà cho nó. Một cái trong các cái đầu nó như bị thương đến chết; nhưng vết thương chết ấy được lành, và cả thế gian đều lấy làm lạ mà theo con thú đó. Người ta khởi thờ phượng con rồng, bởi nó đã lấy quyền phép cho con thú; và họ cũng thờ phượng chính con thú, mà rằng: Ai sánh được với con thú, ai giao chiến cùng nó được? Nó được ban cho cái miệng nói những lời kiêu ngạo phạm thượng; và nó lại được quyền làm việc trong bốn mươi hai tháng. Vậy, nó mở miệng ra nói những lời phạm đến Đức Chúa Trời, phạm đến danh Ngài, đền tạm Ngài cùng những kẻ ở trên trời. Nó lại được phép giao chiến cùng các thánh đồ và được thắng. Nó cũng được quyền trị mọi chi phái, mọi dân tộc, mọi tiếng và mọi nước. Hết thấy những dân sự trên đất đều thờ lạy nó, là những kẻ không có tên ghi trong sách sự sống của Chiên Con đã bị giết từ buổi sáng thế. Ai có tai, hãy nghe! Nếu ai bắt người làm phu tù, chính mình sẽ bị làm phu tù; nếu ai giết người bằng gươm, mình phải bị giết bằng gươm. Đây là sự nhین nhục và đức tin của các thánh đồ. Tôi lại thấy từ dưới đất lên một con thú khác, có hai sừng như sừng chiên con, và nói như con rồng. Nó cũng dùng mọi quyền phép của con thú trước tại trước mặt con thú ấy, và nó bắt thế gian cùng dân cư nó phải thờ lạy con thú trước, là con có vết thương đến chết đã được lành. Nó làm những phép lạ lớn, đến nỗi khiến lửa từ trên trời rơi xuống đất trước mặt người ta. Nó lừa dối dân cư trên đất bằng những phép lạ nó đã được phép làm ra trước mặt con thú; và khuyên dân cư trên đất tạc tượng cho con thú đã bị thương bằng gươm và đã sống lại. Nó cũng được quyền hà hơi sống vào tượng con thú, hầu cho tượng ấy nói được và khiến hết thấy những kẻ nào không thờ lạy tượng con thú đó bị giết đi. Nó cũng khiến mọi người, nhỏ và lớn, giàu và nghèo, tự chủ và tôi mọi, đều chịu ghi dấu hoặc trên tay hữu, hoặc trên trán, hầu cho người nào không có dấu ấy, nghĩa là không có danh con thú hay số của tên nó, thì không thể mua cùng bán được. Đây tỏ ra sự khôn ngoan: Kẻ nào thông minh, hãy tính số con thú, vì đó là một số người; số nó là sáu trăm sáu mươi sáu.

Lời tiên tri của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán với tiên tri Đa-ni-ên qua thiên sứ Gáp-ri-ên, được chép từ đoạn 9 cho đến hết đoạn 12 là nói về những cuộc chiến tranh sẽ xảy ra trên đất này, mà phần nhiều chỉ về khu vực trung đông mà trung tâm điểm là dân Y-sơ-ra-ên cùng các dân tộc liên quan đến cuộc chiến chống lại tuyến dân của Đức Giê-hô-va.

Đa-ni-ên 11:1-45: Trong năm đầu đời vua Đa-ri-út, người Mê-di, ta đã dấy lên để giúp đỡ người và làm cho mạnh. Bây giờ ta sẽ cho người biết sự chân thật. Này, còn có ba vua trong nước Phe-rơ-sơ sẽ dấy

lên, lại vua thứ tư có nhiều của cải hơn hết thảy; và khi của cải làm cho vua đó nên mạnh, thì người xui giục mọi người nghịch cùng nước Gờ-réc (*Greek - Hy-lạp*). Song sẽ có một vua mạnh dấy lên, lấy quyền lớn cai trị và làm theo ý mình. Khi vua ấy đã dấy lên, thì nước người bị xé và chia ra theo bốn gió của trời, nhưng không truyền lại cho con cháu, cũng không như quyền đã dùng mà cai trị trước nữa; vì nước người sẽ bị nhỏ và phó cho người khác ngoài những người đó. Vua phương nam sẽ được mạnh; nhưng một trong các tướng của vua sẽ được mạnh hơn vua, và có quyền cai trị; quyền người sẽ lớn lắm. Đến cuối cùng mấy năm, các vua đó sẽ đồng minh với nhau; công chúa vua phương nam đến cùng vua phương bắc để kết hòa hảo. Nhưng sức của cánh tay công chúa chắc không được lâu; quyền của vua phương bắc và cánh tay người cũng chẳng còn; nhưng công chúa và những kẻ đã dẫn nó đến, và người sanh ra nó, cùng kẻ đã giúp đỡ nó trong lúc đó đều sẽ bị nộp. Một chôi ra từ rễ công chúa, dấy lên để nối ngôi nó, mà đến cùng cơ binh, vào trong đồn lũy vua phương bắc, đánh và thắng được. Người bắt cả các thần họ làm phu tù đem sang nước Ê-díp-tô, cả các tượng đúc và các khí mạnh bằng vàng bằng bạc nữa; đoạn trong vài năm, người sẽ không đánh vua phương bắc. Vua này sẽ tiến vào nước vua phương nam, nhưng lại trở về xứ mình. Hai con trai vua phương bắc đi chiến trận, nhóm một đoàn cơ binh lớn, sẽ đến, sẽ tràn ra và đi qua; chúng nó sẽ trở về và chiến trận cho đến đồn lũy vua phương nam. Bấy giờ vua phương nam tức giận, ra ngoài để đánh nhau cùng vua phương bắc, sắp sẵn sàng một cơ binh đông, và cơ binh của vua phương bắc phải phó vào tay người. Cơ binh đó tan rôi, thì lòng vua phương nam sẽ lên kiêu ngạo. Người sẽ làm cho ngã xuống bấy nhiêu vạn người, nhưng không được thắng. Vua phương bắc sẽ trở về, thân nhóm cơ binh đông hơn nữa; và đến cuối cùng các kỳ tức là các năm, người sẽ đến với một cơ binh lớn và đồ rất nhiều. Trong khi ấy nhiều người nổi lên nghịch cùng vua phương nam, và các con cái của kẻ hung dữ trong dân người sẽ dấy lên, hầu cho ứng nghiệm sự hiện thấy, nhưng họ sẽ ngã xuống. Vậy vua phương bắc sẽ đến; dựng đồn lũy, lấy một thành vững bền; và quân phương nam, dầu cho đến quân tinh nhuệ nữa, cũng không thể đứng vững được. Vì chẳng có sức nào chống lại được. Nhưng kẻ đến đánh nó sẽ làm tùy ý mình, và chẳng có ai đang lại với người. Người sẽ đứng trong đất vinh hiển, cầm sự hủy phá trong tay. Người quyết lòng lấy sức của cả nước mình mà đến; đoạn, người sẽ giao hòa với nó, và sẽ làm ứng nghiệm; nó sẽ đem con gái của đàn bà cho nó, để làm bại hoại; nhưng nó sẽ không đứng được và cũng không thuộc về người. Đoạn, người quay sang các cù lao và chiếm lấy nhiều nơi. Nhưng một vua sẽ làm cho thôi sự sỉ nhục người làm ra, và còn làm cho sự đó lại đổ trên người. Đoạn người sẽ trở mặt về các đồn lũy đất mình; nhưng chắc phải vấp và ngã, và chẳng được tìm thấy nữa. Bấy giờ có một vua khác sẽ nối ngôi người, sai kẻ bức hiếp đi qua nơi vinh hiển của nước; nhưng trong mấy ngày người sẽ phải bại hoại, chẳng vì cơn giận dữ hay trận chiến tranh nào cả. Lại có kẻ đáng khinh để lên thay vì vua đó, mà người ta không tôn người làm vua; nhưng người sẽ đến lúc yên ổn, dùng lời siểm nịnh mà mưu chiếm lấy nước. Những cơ binh đầy tràn, sẽ bị thua và vỡ tan trước người, cả đến vua của sự giao ước cũng vậy. Dầu có lập hòa ước với vua kia, người cũng làm việc cách đối trá; đem quân đến và được mạnh bởi một dân ít người; người sẽ nhân lúc yên ổn chiếm lấy các khu đất tốt nhất trong tỉnh, và sẽ làm điều mà tổ phụ và liệt tổ người chưa hề làm; lấy những đồ đã cướp đã giật được và của cải mà chia cho những người theo mình; lập mưu đánh các đồn lũy, nhưng chỉ trong một thì mà thôi. Đoạn, vua đó lại phấn chấn sức mình và lòng mình, dùng một cơ binh lớn đánh vua phương nam. Vua phương nam sẽ đi đánh giặc bằng một cơ binh lớn và mạnh lắm; nhưng người không thể chống cự lại được, bởi vì sẽ có người ta lập mưu nghịch cùng người. Những kẻ ăn trong bàn vua sẽ làm cho vua bại hoại; cơ binh người sẽ tràn ra và nhiều người bị giết và ngã xuống. Có hai vua ấy, trong lòng chỉ chực làm hại; ngồi cùng bàn tiệc mà nói dối; song sự đó chẳng thành, vì sẽ còn có sự cuối cùng nơi kỳ đã định. Vua sẽ trở về đất mình với nhiều của cải lắm; lòng người đã rắp đối địch cùng giao ước thánh, và người sẽ làm theo ý mình, và trở về đất mình. Đến kỳ đã định, người sẽ trở lại và vào phương nam; nhưng lần sau không giống như lần trước. Vì những tàu ở Kít-tim sẽ đến nghịch cùng người; cho nên người sẽ lo buồn và trở về. Người sẽ tức giận nghịch cùng giao ước thánh, và làm theo ý mình. Người sẽ trở về, và coi trọng những kẻ bỏ giao ước thánh. Những quân lính của người mộ sẽ dấy lên, làm ô uế nơi thánh cùng đồn lũy, cất của lễ thiêu hằng dâng, và lập sự gớm ghiếc làm ra sự hoang vu. Người dùng lời nịnh hót mà dỗ dành những kẻ làm sự dữ nghịch cùng giao ước; nhưng dân sự biết Đức Chúa Trời mình sẽ mạnh mẽ mà làm. Những kẻ khôn sáng trong dân sẽ dạy dỗ nhiều người; nhưng họ sẽ phải ngã bởi gươm, bởi ngọn lửa, bởi sự phu tù và sự cướp bóc lâu

ngày. Trong khi họ sa ngã, họ cũng sẽ được cứu một ít; song nhiều kẻ sẽ lấy lời nhỉnh hót mà theo họ. Trong những kẻ khôn sáng sẽ có mấy người sa ngã, hầu cho luyện lọc chúng nó, làm cho tinh sạch và trắng, cho đến kỳ sau rốt, vì việc đó còn có kỳ nhất định. Vua sẽ làm theo ý muốn mình; kiêu ngạo và lên mình cao hơn hết các thần; nói những lời lạ lùng nghịch cùng Đức Chúa Trời của các thần. Người sẽ được may mắn cho đến khi cơn thanh nộ Chúa được trọn, bởi vì điều gì đã có chỉ định thì phải ứng nghiệm. Người sẽ không đoái xem các thần của tổ phụ mình, cùng kẻ mà đàn bà vẫn mến. Người sẽ chẳng coi thần nào ra gì; bởi vì người tôn mình lên cao hơn hết cả. Nhưng người sẽ ở chỗ mình tôn kính thần của các đồn lũy; người sẽ lấy vàng, bạc, đá quý, và những vật tốt đẹp mà tôn kính thần tổ phụ mình không biết. Người sẽ cậy thần lạ giúp cho mà lấy các đồn lũy vững bền, và người sẽ ban thêm sự vinh hiển cho kẻ nào nhận mình. Người cho họ cai trị nhiều người, và chịu tiền bạc mà chia đất. Đến kỳ sau rốt, vua phương nam sẽ tranh chiến cùng người. Vua phương bắc đem xe binh, lính kỵ và nhiều tàu, xông đến vua đó như cơn gió lốc. Người sẽ lấn vào các nước, tràn tới và đi qua. Người sẽ vào đến đất vinh hiển, và nhiều nước sẽ bị đổ. Song những người Ê-dôm, người Mô-áp và những kẻ làm đầu trong dân Am-môn sẽ thoát khỏi tay người. Người sẽ giang tay ra trên các nước, và đất Ê-díp-tô sẽ không thoát khỏi. Người sẽ chiếm lấy các cửa báu, vàng và bạc, cùng hết thảy đồ quý báu của Ê-díp-tô. Dân Li-by và dân Ê-thi-ô-bi sẽ theo sau người. Song những tin tức từ phương đông và phương bắc sẽ đến làm cho người bối rối; người sẽ giận lắm mà đi ra để tàn phá và hủy diệt nhiều người. Người sẽ đặt các trại của cung mình ở khoảng giữa biển cùng núi vinh hiển và thánh. Song người sẽ đến sự cuối cùng mình, và chẳng có ai đến giúp đỡ người cả.

Vì Lời của Đức Chúa Trời luôn chứa đựng sự tri thức và nếu chẳng phải bởi Ngài có ý tỏ ra, thì người ta không thể nhận biết được cho đến khi sự kiện đó đã xảy ra và khi người ta suy xét đến lời tiên tri đã báo trước thì sẽ hiểu, nhưng người ta không thể làm chi được để hoặc ngăn trở hay là tránh thoát khỏi những sự đó.

Vua phương Bắc được chép trong sách Đa-ni-ên này là nói về nước Nga ngày nay và cũng là nước Nga thời Xô-viết. Vua phương Nam là bóng về Iran ngày nay. Vào thời kỳ sau rốt này, nước Nga đã kết nối và hỗ trợ cho vua phương Nam được phục hồi chương trình hạt nhân, đồng thời giải cứu nước Syria (tức là Sy-ri) và hỗ trợ tổng thống của nước này trước nguy cơ bị cộng đồng quốc tế loại bỏ bởi tội ác diệt chủng ngay chính trên dân mình. Từ Iran và Syri, nước Nga đã tạo thế bao vây Y-sơ-ra-ên và chính Nga đã và đang cung cấp các loại vũ khí chiến tranh cho người Palestin (dân Philitin) và các thế lực khủng bố chống lại dân Y-sơ-ra-ên từ phía bắc và phía nam của Y-sơ-ra-ên và lời tiên tri của Đức Chúa Trời đã báo trước rằng, khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsu Christ đã được cất về thiên đàng, thì ngay cả khi Y-sơ-ra-ên kết ước với Nga để mong được yên thân mà xây dựng đền thờ tại thành Giê-ru-sa-lem, thì chính Nga sẽ đến hủy diệt dân Y-sơ-ra-ên.

Trong chiến tranh thế giới thứ II, Giô-sép Sta-lin, người giữ chức tổng bí thư đảng cộng sản Liên-xô, và là nguyên soái, tổng tư lệnh tối cao quân đội Liên-xô đã coi Y-sơ-ra-ên là kẻ thù, chỉ vì người Y-sơ-ra-ên sau khi đã tái lập quốc vào năm 1948, đã không liên kết với Sta-lin để tạo ảnh hưởng của mình với phương Tây và Trung-Đông, ứng nghiệm lời tiên tri của Xa-cha-ri.

Xa-cha-ri 12:1-3: **Gánh nặng lời Đức Giê-hô-va phán về Y-sơ-ra-ên. Đức Giê-hô-va là Đấng giương các tầng trời, lập nền của đất, và tạo thần trong mình người ta, có phán như vậy: Này, ta sẽ khiến Giê-ru-sa-lem làm chén xây xắm cho mọi dân chung quanh; và khi Giê-ru-sa-lem bị vây, tai nạn sẽ cũng kịp đến Giu-đa. Xảy ra trong ngày đó, ta sẽ khiến Giê-ru-sa-lem làm hòn đá nặng cho các dân tộc. Phàm những kẻ mang nó sẽ bị thương nặng; và mọi nước trên đất sẽ nhóm lại nghịch cùng nó.**

Trong sách tiên tri Ê-xê-chi-ên, Đức Giê-hô-va đã báo trước rằng, dân Nga (*Russian-Ma-gốc*) sẽ cùng với các đồng minh của Nga tấn công Y-sơ-ra-ên với mục đích xóa sổ Y-sơ-ra-ên, nhưng Đức Giê-hô-va đã phán về phép lạ mà Ngài sẽ làm để bảo vệ Y-sơ-ra-ên.

Ê-xê-chi-ên 38:1-23: **Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy xây mặt lại cùng Gót ở đất Ma-gốc là vua của Rô-sơ, Mê-siéc, và Tu-banh, mà nói tiên tri nghịch cùng người. Người khác nói rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi Gót, vua của Rô-sơ, Mê-siéc, và Tu-banh, này, ta nghịch cùng người. Ta sẽ quay người lại, đặt những móc trong hàm người, khiến người ra khỏi bờ cõi mình, người và cả đạo binh người, ngựa cùng người cưỡi ngựa, hết thảy đều mặc áo chiến, hiệp làm cơ binh đông lắm, mang những thuẫn lớn thuẫn nhỏ, và hết thảy đều cầm gươm. Những lính chiến của Phe-rơ-sơ, Cút, và**

Phút sẽ ở cùng chúng nó, hết thảy đều mang thuẫn và đội mũ trụ. Gô-me và hết thảy quân đội nó, nhà Tô-ga-ma ở phía cực bắc với hết thảy bè đảng nó, tức là nhiều dân sẽ phụ về người. Người khá sẵn sàng; người cùng hết thảy dân chúng nhóm lại xung quanh người khá sửa soạn trước. Người hãy làm tướng chúng nó. Sau nhiều ngày, người sẽ lãnh mạng ra đi; trong những năm sau rốt người sẽ đến trong một đất là đất đã được giải cứu khỏi gươm và nhóm lại từ giữa nhiều dân tộc; người sẽ đến trên núi Y-sơ-ra-ên, là nơi đổ nát đã lâu, nhưng nó đã được đem về từ giữa các dân, và chúng nó hết thảy sẽ ở yên. Người sẽ sẵn tới, sẽ đến như gió bão, như một đám mây trùm cả đất, người, mọi đạo binh người, và nhiều dân tộc với người. Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Trong những ngày đó, có ý tưởng sẽ dấy lên trong trí người, người sẽ định mưu kế hung dữ. Người sẽ nói rằng: Ta sẽ đi đến đất có làng không có thành quách, ta sẽ đến cùng những dân yên lặng, an ổn, hết thảy ở trong những nơi không có tường, không then và không cửa. Ta sẽ ra trận đột cướp và lấy cửa, đặt gang tay trên những nơi đổ nát đó mà nay đã có dân cư, và trên một dân đã được đem về từ giữa các nước, có những súc vật và của cải, ăn ở giữa thế gian. Sê-ba và Đê-đan, những con buôn của Ta-rê-si và hết thảy những sư tử tử của nó, sẽ nói cùng người rằng: Có phải người đến đặt bóc lột, người nhóm quân đội mình lại đặt cướp cửa, đặt đem bạc và vàng đi, đặt lấy những súc vật và của cải, đặt làm một sự cướp giạt lớn sao? Vậy nên, hỡi con người, hãy nói tiên tri và bảo Gót rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Trong ngày đó, khi dân Y-sơ-ra-ên của ta ở yên ổn, người há chẳng phải sẽ biết sao? Bấy giờ người sẽ đến từ nơi người, từ phương cực bắc, người và nhiều dân ở với người, hết thảy đều cỡi ngựa, người đông nhiều hiệp nên một đạo binh mạnh. Hỡi Gót! Người sẽ đến đánh dân Y-sơ-ra-ên ta, như một đám mây che phủ đất. Thật vậy, trong những ngày sau rốt, ta sẽ khiến người đi đánh đất ta, hầu cho các dân tộc học mà nhìn biết ta, khi ta sẽ được tỏ ra thánh bởi người trước mắt chúng nó. Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Xưa kia ta đã cậy tôi tớ ta, là các tiên tri của Y-sơ-ra-ên, trong những thời đó, trải nhiều năm, họ đã nói tiên tri rằng ta sẽ khiến người đến nghịch cùng dân ta, ấy há chẳng phải là ta đã phán về người sao? Chúa Giê-hô-va phán: Sẽ xảy đến trong ngày đó, là ngày Gót sẽ đi đánh đất Y-sơ-ra-ên, thì cơn giận của ta sẽ nổi trên lỗ mũi ta. Ta đang ghen tương, đang giận phừng phừng mà nói rằng: Thật, trong ngày đó sẽ có sự rung động lớn phát ra trong đất Y-sơ-ra-ên. Trước mặt ta, những cá biển, những chim trời, những loài thú đồng, hết thảy những côn trùng bò trên đất, hết thảy những người ở trên mặt đất, sẽ đều run rẩy. Những núi đều bị quăng xuống, những vách đá đều đổ xuống, hết thảy những tường đều bị sụp xuống đất. Chúa Giê-hô-va phán: Ta sẽ gọi gươm đến nghịch cùng nó ở trên mọi núi của ta. Ai nấy sẽ xây gươm lại nghịch cùng anh em mình. Ta sẽ làm sự xét đoán nghịch cùng nó bởi dịch lệ và bởi máu. Ta sẽ khiến những trận mưa dầm, mưa đá, lửa và diêm sinh đổ xuống trên nó, trên đạo binh nó, và dân đông đi với nó. Ấy vậy, ta sẽ làm sáng danh ta, sẽ tỏ mình ra thánh, và sẽ được nhận biết trước mắt nhiều dân tộc. Chúng nó sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.

Ê-xê-chi-ên 39:1-13: Hỡi con người, hãy nói tiên tri nghịch cùng Gót và bảo nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi Gót, vua của Rô-sơ, Mê-siéc, và Tu-banh, này, ta nghịch cùng người. Ta sẽ quay người lại. Ta sẽ dẫn người đi, và khiến người đến từ phía cực bắc, và đem người lên trên các núi của Y-sơ-ra-ên. Ta sẽ đánh rơi cung của người khỏi tay tả, và làm rớt những tên của người khỏi tay hữu. Người sẽ ngã xuống trên các núi của Y-sơ-ra-ên, người và mọi đạo binh người, cả đến những dân theo người nữa. Ta sẽ phó người cho mọi loài chim ăn thịt, và cho loài thú đồng nuốt đi. Người sẽ ngã xuống trên đồng ruộng; vì ta đã phán, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Bấy giờ ta sẽ sai lửa xuống trên Ma-gốc, và trên những kẻ ở yên ổn nơi các cù lao; và chúng nó sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va. Ta sẽ tỏ danh thánh ta ra giữa dân Y-sơ-ra-ên ta, và ta không để cho nói phạm đến danh thánh ta nữa. Các dân tộc sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va, là Đấng Thánh trong Y-sơ-ra-ên. Này, sự ấy đến, và sẽ làm thành, Chúa Giê-hô-va phán vậy; ấy là ngày mà ta đã rao! Bấy giờ những dân cư các thành của Y-sơ-ra-ên sẽ đi ra, đặt đốt và phó cho lửa những khí giới, những thuẫn lớn và nhỏ, những cung và tên, những giáo và sào, chúng nó đem chum lửa được bảy năm. Chúng nó sẽ không tìm củi trong đồng, không đốn củi trong rừng, vì lấy khí giới mà chum lửa. Chúng nó sẽ bóc lột những kẻ đã bóc lột mình, và cướp giạt những kẻ đã cướp giạt mình, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Sẽ xảy ra trong ngày đó, ta sẽ cho Gót một chỗ chôn tại Y-sơ-ra-ên, trong đồng trũng của những người qua lại, ở về phương đông biển; và chỗ chôn đó sẽ ngăn đường của khác bộ hành. Ấy tại đó người ta sẽ chôn Gót và cả đoàn dân nó; và người ta sẽ gọi đồng trũng ấy là đồng trũng của đảng Gót. Nhà Y-sơ-ra-ên sẽ phải mất bảy tháng để chôn chúng nó, hầu cho làm sạch trong đất. Hết thảy

dân cư trong đất sẽ chôn chúng nó, và ấy sẽ là một ngày danh tiếng cho dân, là ngày mà ta sẽ được vinh hiển, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

Các dân được nhắc đến trong sách tiên tri Ê-xê-chi-ên đoạn 38, như **Got** là các dân sống ở phía bắc của Y-sơ-ra-ên như tổ chức Hamas, Syria, Palestin.... đã nhận vũ khí quân sự của Nga để bắn phá vào vùng đất của Y-sơ-ra-ên, buộc Y-sơ-ra-ên phải sa vào bẫy chiến tranh và bị thế giới lên án là phân biệt chủng tộc và xâm lược đất của người Palestin (Phi-li-tin).

Ma-gốc là nước Nga, còn **Rô-sơ, Mê-siéc, và Tu-banh** là các nước liên quan với Nga, như Thổ-nhĩ-kỳ với các dân như Cáp-ba-đốc, Tu-banh, Mê-siéc, Gruzia, Armenia trong vùng tiểu Á.

Tô-ga-ma cũng là Thổ-nhĩ-kỳ.

Phe-rơ-sơ (Persia) bao gồm dân Iran, Irag và Afghanistan ngày nay.

Cút là dân Ê-díp-tô (còn được gọi là A-cập) ngày nay.

Phút là dân Libya ngày nay.

Gô-me là các nước thuộc Đông Âu ngày nay.

Sê-ba và Đê-đan, những con buôn của Ta-rê-si thuộc Tây-ban-nha ngày nay.

Đức Chúa Trời tạo nên loài người (Y-sơ-ra-ên) trên đất nầy với mục đích là để tìm kiếm một dòng dõi thánh, là dòng dõi luôn kính sợ Đức Chúa Trời và không bao giờ phản bội Ngài và dòng dõi nầy sẽ được trở lại thiên đàng để sống và thờ phượng Đức Chúa Trời, thay cho số thiên sứ đã sa ngã và phản loạn theo Luicfer (Satan) và đã bị Đức Chúa Trời đuổi ra khỏi thiên đàng.

Sa-tan biết kế hoạch của Đức Chúa Trời và hấn cùng với các sứ của hấn tìm đủ mọi cách để khiến loài người phản nghịch lại Đức Chúa Trời, qua việc chúng lừa dối loài người sa vào tội lỗi, vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời rồi chúng dùng sức mạnh của luật pháp để huỷ diệt những người phạm tội đó.

Hết thấy các dân tộc trên đất nầy kể sau cơn nước lụt, đều từ ba con trai của Nô-ê mà ra và kể sau vụ xây tháp Ba-bên, loài người bị Đức Chúa Trời làm cho tan lạc trên trái đất nầy và sanh ra các dòng khác nhau với các ngôn ngữ khác nhau và cũng kể từ đó, loài người vốn đã bị bán cho tội lỗi kể từ khi người ta còn nằm ở trong bụng mẹ, đã quên nguồn gốc của sự sống mình và tự nhiên làm con của sự thanh nộ, phản nghịch Đức Chúa Trời, mà chịu phục dưới quyền của ma quỷ, chống nghịch nhau và giết hại lẫn nhau.

Đức Chúa Trời đã chọn dân Y-sơ-ra-ên ra từ giữa thế gian nầy để ban luật pháp của Ngài, với mục đích sử dụng quyền năng của sự sống lại trong luật pháp của Đức Chúa Trời mà dắt dẫn tuyển dân này ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, hầu cho muôn dân trong thế gian nầy sẽ nhận biết Đức Giê-hô-va và những người nào nhận biết Đức Giê-hô-va mà đến với Danh của Ngài, sẽ được trở nên dân của Đức Chúa Trời.

Sa-tan biết rõ kế hoạch nầy, nên hấn đã lừa dối cả thế gian nầy, khiến người ta trở nên kẻ thù nghịch, chống lại dân Y-sơ-ra-ên và cũng có nghĩa là, thế gian vì thiếu sự hiểu biết về sự sống của loài người mà trở thành kẻ thù nghịch, chống lại chính sự sống của linh hồn mình (*Y-sơ-ra-ên là tâm linh của loài người*).

Đức Chúa Trời là Đấng khôn ngoan và mưu luận cho phép mọi sự xảy ra trong xã hội loài người để luyện lọc tuyển dân của Ngài, giống như thợ gốm nhào nặn đất sét để nắn nên những chiếc bình theo ý Ngài và các công cụ để nhào luyện đất, tạo thành khuôn, phơi dưới nắng, tráng men, nung trong lửa những chiếc bình đã được nhào nặn đó, để cuối cùng, những chiếc bình nào đã chịu được qua những công đoạn của cái lò gốm nầy, thì sẽ được người thợ dùng trong nhà của mình, còn những bình nào không chịu được những sự luyện lọc đó sẽ bị loại bỏ thể nào, thì những người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn ra từ giữa thế gian cũng sẽ phải chịu những sự thử thách tương tự như vậy.

Đức Chúa Trời sẽ sửa phạt tuyển dân của Ngài (khi họ không vâng giữ mạng lệnh của Ngài) qua việc khiến các dân ngoại nghịch lại dân Y-sơ-ra-ên và Đức Giê-hô-va cũng trừng phạt các dân đã tấn công dân Y-sơ-ra-ên mà không nhận biết quyền tể trị muôn vật là ở trong tay Đức Giê-hô-va, Đấng đã tạo nên muôn vật và loài người trên đất nầy.

Ê-sai 30:1-32: Đức Giê-hô-va phán: Khốn thay cho con cái bội nghịch, lập mưu chẳng bởi ý ta, kết ước chẳng cậy Thần ta, hầu cho thêm tội trên tội; chúng nó chưa hỏi miệng ta, đã khởi đi xuống Ê-díp-tô, để cậy sức mạnh của Pha-ra-ôn mà thêm sức cho mình, và núp dưới bóng Ê-díp-tô! Cho nên sức mạnh của Pha-ra-ôn sẽ làm ỷnhục các ngươi, nơi ẩn náu dưới bóng Ê-díp-tô sẽ trở nên sự xấu hổ các ngươi. Các quan trưởng dân nó đã tới Xô-an, sứ giả đã đến Ha-ne; hết thấy sẽ mắc cỡ vì một dân kia

chẳng làm ích chi cho mình, chẳng cứu giúp cũng chẳng làm lợi, song làm cho mang hổ mang nhục. Gánh nặng về các thú vật phương nam. Trong xứ gian nan khốn khổ, tự xứ đó đến những sư tử đực, sư tử cái, rắn lục và rắn lửa bay. Chúng nó chở của cải mình trên vai lừa con, vật báu trên gu lặc đà, dâng dâng cho một dân tộc chẳng làm ích gì được hết. Sự cứu giúp của người Ê-díp-tô chẳng qua là hư không vô ích, nên ta đặt tên nó là Ra-háp, ngôi yên chẳng động. Bây giờ, người hãy đi, chạm lời này trên bảng nhỏ ở trước mặt họ, hãy chép vào sách, để truyền lại đời sau, mãi mãi không cùng. Dân này là bội nghịch, là con cái nói dối, con cái không muốn nghe luật pháp Đức Giê-hô-va; nói với kẻ tiên kiến rằng: Đừng tiên kiến làm chi! nói với kẻ tiên tri rằng: Đừng nói tiên tri về lẽ thật! Hãy nói cho chúng tôi những điều vui thú, hãy lấy những sự huyền hoặc bảo chúng tôi! Hãy lia khỏi đường, bỏ khỏi lối, cất Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên khỏi mặt chúng tôi! Vậy nên, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: Vì các người khinh bỏ lời này, cậy điều bạo ngược và trái nghịch, mà nương nhờ những sự ấy, bởi cơ đó, tội các người như tường nề sắp vỡ, lỗi ra trên cao, chỉ trong giây phút sẽ thành linh đổ xuống. Ngài sẽ đập bể nó như cái bình thợ gốm bị bể ra, bể ra từng miếng, chẳng tiếc gì; đến nỗi trong những miếng mẻ nó, sẽ chẳng tìm được một mảnh nào để lấy lửa nơi bếp hay là mức nước nơi hồ. Vả, Chúa Giê-hô-va, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, có phán như vậy: Các người sẽ được rồi, là tại trở lại và yên nghỉ; các người sẽ được sức mạnh, là tại yên lặng và trông cậy. Nhưng các người đã không muốn thế! Các người nói rằng: Không; chúng tôi sẽ cưỡi ngựa chạy trốn! Ủ phải, các người sẽ phải chạy trốn. Chúng tôi cưỡi ngựa chạy mau! Ủ phải, những kẻ đuổi theo các người cũng sẽ chạy mau! Một người dọa, ngàn người đi trốn; năm người dọa, các người đều đi trốn, cho đến chừng nào các người còn sót lại như cây vọi trên đỉnh núi, như cờ xí trên gò. Dầu vậy, Đức Giê-hô-va còn chờ đợi để làm ơn cho các người; Ngài sẽ được tôn lên mà thương xót các người; vì Giê-hô-va là Đức Chúa Trời công nghĩa. Phước thay cho mọi kẻ trông đợi Ngài! Vì dân này sẽ ở trong Si-ôn nơi Giê-ru-sa-lem; người chẳng còn khóc lóc nữa. Khi người kêu, Ngài chắc sẽ làm ơn; mới vừa nghe người, Ngài liền nhậm lời. Dầu Chúa ban bánh hoạn nạn và nước khốn khó cho các người, các thầy giáo người sẽ chẳng lẫn khuất nữa, mắt người sẽ được thấy các thầy giáo người. Khi các người xê qua bên hữu hoặc bên tả, tai các người sẽ nghe có tiếng đằng sau mình rằng: Đây là đường đây, hãy noi theo! Các người sẽ lấy bạc bọc tượng chạm, lấy vàng thép tượng đúc của mình làm ô uế, mà ném ra xa như đồ dơ bẩn, và bảo nó rằng: Hãy ra khỏi đây! Chúa sẽ khiến mưa xuống trên giống các người gieo ở đất; bánh lương thực từ đất sanh sản sẽ màu mỡ và dư dật; trong ngày đó, súc vật các người sẽ ăn cỏ nơi đồng rộng. Bò và lừa con cày ruộng sẽ ăn thóc ngon mà người ta dê bằng mừng với nia. Đến ngày chém giết lớn, khi đồn lũy đổ xuống, thì trên mọi núi cao đồi cả sẽ có những suối nước chảy. Sáng mặt trăng sẽ chói lói như sáng mặt trời, và sự sáng mặt trời sẽ lớn hơn bảy lần, như vốn là sự sáng của bảy ngày, trong ngày Đức Giê-hô-va buộc dấu vít của dân Ngài, và chữa lành vết thương nó. Này, danh Đức Giê-hô-va từ xa mà đến; cơn giận phừng phừng, như khói đậm bay lên, môi đầy thanh nộ, lưỡi giống như lửa nuốt. Hơi thở Ngài khác nào sông vỡ lở, nước lên ngập đến cổ. Ngài lấy cái sàng hủy diệt mà sàng các nước, và dùng cái khớp dẫn đi lạc đường mà khớp hàm các dân. Bây giờ các người sẽ xướng ca như trong đêm giữ lễ thánh. Các người sẽ có sự vui trong lòng, như kẻ thổi sáo mà lên núi Đức Giê-hô-va, đến cùng vầng Đá của Y-sơ-ra-ên. Đức Giê-hô-va sẽ làm cho nghe tiếng oai nghiêm Ngài. Ngài sẽ tỏ cánh tay hăm dọa của mình ra, giữa cơn giận Ngài, những ngọn lửa nuốt, gió táp, bão, và mưa đá. Vì, A-si-ri sẽ nghe tiếng Đức Giê-hô-va mà run sợ. Ngài sẽ lấy roi đánh A-si-ri; và mỗi khi Đức Giê-hô-va lấy roi định đánh nó, thì người ta sẽ nghe tiếng trống và đàn cầm; vả, trong những trận mạc Đức Giê-hô-va sẽ vùng cánh tay mà tranh chiến cùng nó.

Đức Chúa Trời biết trước mọi sự nên Ngài đã dùng các tiên tri của Ngài để phán bảo trước cho tuyển dân của Ngài, không phải chỉ với dân Y-sơ-ra-ên (thuộc thể), mà là cho hết thảy những người nào sẽ nghe và tin đến danh Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsu Christ mà được trở nên dân thánh cho Ngài. Bắt đầu kể từ khi Đức Chúa Jêsu Christ đến thế gian này và Hội-Thánh của Ngài được lập trên đất này, cho đến khi tận thế, những sự chiến tranh sẽ xảy ra trên đất này, không chỉ tập trung vào dân Y-sơ-ra-ên nữa, mà là chống lại cả loài người (*dân Y-sơ-ra-ên thật của Đức Chúa Trời*) và các lời tiên tri báo trước về các sự sẽ xảy ra trên đất này, được gọi là những sự khiến cho loài người đau đớn, là tai hoạ, như chiến tranh, động đất, bệnh dịch, bão lụt, hạn hán, nạn đói... đều là những sự do tội lỗi của loài người mà đến và như vậy, tội lỗi càng gia thêm chừng nào thì những sự thuộc về sự tai hoạ cũng sẽ xảy ra nhiều thêm chừng nấy cho đến khi tận thế.

Ma-thi-ơ 24:6-8: Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân nầy sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ⁶And ye shall hear^{G191} of wars^{G4171} and rumours^{G189} of wars^{G4171}: see^{G3708} that ye be not troubled^{G2360}: for all^{G3956} these things must^{G1163} come^{G1096} to pass, but the end^{G5056} is not yet^{G3768}. ⁷For nation^{G1484} shall rise^{G1453} against^{G1909} nation^{G1484}, and kingdom^{G932} against^{G1909} kingdom^{G932}: and there shall be famines^{G3042}, and pestilences^{G3061}, and earthquakes^{G4578}, in divers places^{G5117}. ⁸All^{G3956} these^{G5023} are the beginning^{G746} of sorrows^{G5604}.

Hai chữ **nghe** và **đồn** về giặc mà Jêsus đã phán đây, mang ý nghĩa như sau.

Chữ **nghe** đó là chữ Ἀκούω - akouo, số 191 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *tiếng nói, âm thanh được phát ra và người ta nghe được rõ ý nghĩa của các lời nói đó cách trực tiếp, hoặc qua môi miệng người nói hay là qua loa phát âm thanh như bản tin tức báo cáo qua radio, hay qua chương trình truyền hình.*

Còn chữ **đồn**, đó là chữ Ἀκούη - akoe, số 189 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sự người ta nói với nhau về những tin tức có thể ở rất xa về quá khứ, hiện tại hoặc tương lai như ở đâu đó đang xảy ra, có thể đúng hoặc không đúng, sự đồn đoán, sự nhận định của người ta hoặc đúng, hoặc không đúng;*

Chúa Jêsus cảnh báo các môn đồ của Ngài về những sự sẽ xảy đến trên đất nầy, trên cuộc đời của họ và cho tới khi tận thế và thế gian sẽ sợ hãi, sẽ kinh khủng và sẽ có rất nhiều sự đau đớn sẽ xảy ra trên cuộc đời của họ, như và bản tiếng Việt dịch là **đầu sự tai hại**.

Nguyên văn Bản Kinh-Thánh King James version chép là **the beginning^{G746} of sorrows^{G5604}**, có nghĩa là: *sự khởi đầu của những sự đau đớn*, đó là chữ Ὄδιν - odin, số 5604 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sự đau đớn như cơn đau đẻ; sự đau quằn quại dai dẳng khó chịu, buồn phiền, đau xót, xót xa, đau khổ cả thể xác và tinh thần mỗi khi người ta nhớ đến cùng hậu quả của những sự đó gây tổn thương kéo dài cho tinh thần;*

Chúa Jêsus đã phán về những sự sẽ xảy đến, nhưng người ta lại nghĩ đó là do thiên tai, tự nhiên, mà thực chất đó là hậu quả của tội lỗi loài người, khiến những sự đó xảy ra trên trái đất nầy: **Dân nầy sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất.**

Khi tội lỗi cai trị trong bất kỳ một nước hay là một dân tộc nào, thì tội lỗi đó đã cung cấp cho ma quỷ quyền hợp pháp áp đặt sự rửa sả của luật pháp Đức Chúa Trời trên dân tộc đó, trên quốc gia đó. Các cuộc nội chiến, các cuộc thanh trừng nội bộ, tranh giành quyền lực cai trị sẽ xảy ra trên các quốc gia đó và người ta sẽ giết hại lẫn nhau và máu của người ta sẽ đổ xuống đất và đất sẽ rửa sả lại loài người, theo như Lời Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán: **“Đức Giê-hô-va hỏi Ca-in rằng: A-bên, em người, ở đâu? Thưa rằng: Tôi không biết; tôi là người giữ em tôi sao? Đức Giê-hô-va hỏi: Người đã làm điều chi vậy? Tiếng của máu em người từ dưới đất kêu thấu đến ta. Bây giờ, người sẽ bị đất rửa sả, là đất đã hủ miệng chịu hút máu của em người bởi chính tay người làm đổ ra”**. (Sáng thế ký 4:9-11)

Trong thời kỳ sau rốt này, người ta đổ lỗi cho thiên nhiên, như là sự biến đổi khí hậu và người ta cũng biết rằng có bàn tay của loài người gây ra những sự thay đổi này.

Lời Chúa chép: **“Trong xứ bị sâu thẳm, cỏ ngoài đồng khô héo cho đến chừng nào? Vì cơ dân cư hung ác nên loài sinh súc và chim chóc đều bị diệt. Vì chúng nó nói rằng: Người sẽ chẳng thấy sự cuối cùng của chúng ta!”** (Giê-rê-mi 12:4)

Trái đất nầy do Đức Chúa Trời tạo nên để làm nơi ở tạm thời cho (tâm linh) loài người, cho đến khi Ngài tìm đủ số của một dòng dõi thánh cho Ngài. Vì trái đất được đặt giữa khoảng không lạnh lẽo, nên Đức Chúa Trời đã tạo nên trái đất khác hoàn toàn với các hành tinh khác trong vũ trụ nầy, đó là trong lòng trái đất có lửa giữ nhiệt độ cho trái đất, để loài người và các loài thú và cây cỏ có thể sống được giữa vũ trụ nầy, cùng cung cấp tài vật và khoáng sản cho loài người sử dụng phục vụ sự sống mình.

Gióp 28:1-28: Bạc có mỏ để người ta đào lấy nó, và vàng có nơi người ta luyện nó. Sắt từ nơi đất lấy ra, đá đúc chảy ra mà lấy được đồng. Loài người làm tan tằm tối, dò xét đến cùng tốt, hòn đá ở nơi âm ỉm tối tăm đen kịt. Người ta đào mỏ xa chỗ loài người ở trên thế, tại trong nơi vắng vẻ không chân người đi đến; Chúng bị treo và đồng đưa xa cách loài người, đất sanh ra lương thực, còn ở bên dưới nó dường như bị lửa xao lộn. Các đá nó là chỗ có ngọc bích, người ta tìm được mạt vàng tại đó. Chim ăn môi

chẳng biết đường lối này; Mất chim ưng không tìm nó ra được; Thú dữ không hề bước trên nó, sư tử chẳng có đi ngang qua đó. Loài người tra tay trên hòn đá cứng, đánh đổ các núi từ nơi nền của nó. Người đục hang trong hòn đá, mất nó tìm được mọi báu vật ở trong. Người ngăn nước sông để chẳng rịnh ra; Dem ra sáng điều chi ẩn bí. Còn sự khôn ngoan tìm được ở đâu? Tại nơi nào có sự thông sáng? Người ta chẳng biết được giá trị nó; Nó không ở tại trên đất của loài sống. Vực sâu rằng: Nó chẳng có trong tôi, và biển rằng: Nó không ở cùng tôi. Chẳng dùng vàng ròng đổi lấy nó nặng, cũng không hề cân bạc mà mua được nó. Người ta không đánh giá nó với vàng Ô-phia, hoặc với ngọc hồng mã não hay là với ngọc bích. Chẳng sánh nó được với vàng hay là pha lê, cũng không đổi nó để lấy khí dụng bằng vàng ròng. Còn san hô và thủy tinh, thì chẳng cần nói đến; Giá trị sự khôn ngoan thật cao hơn châu báu. Ngọc sắc vàng Ê-thi-ô-bi nào sánh cùng nó được đâu; Cũng không hề đánh giá nó với vàng ròng. Vậy thì sự khôn ngoan ở đâu đến? Sự thông sáng ở tại nơi nào? Nó vẫn giấu khuất mắt các loài sống. Và tránh ẩn các chim trời. Chốn trầm luân và sự chết nói rằng: Lỗi tai chúng tôi có nghe tiếng đồn về nó. Đức Chúa Trời thông hiểu con đường nó, và rõ biết chỗ ở của nó. Vì Ngài nhìn thấu tận các đầu thế gian, và thấy rõ khắp thiên hạ. Khi Ngài định sức nặng cho gió, độ lượng cho các nước, định luật lệ cho mưa, và lập đường lối cho chớp và sấm.

Trái đất như vô tình, vô tri trước mặt loài người, thế nhưng nó đang sống giống như tâm linh của người ta đang sống thầm lặng ở trong thân thể xác thịt người ta vậy. Khi thân thể xác thịt của người ta phạm tội gây hậu quả nghiêm trọng đến sự sống của tâm linh, thì từ nơi ngọn đèn tâm linh sẽ phát ra những tín hiệu báo sự bất an và người ta có thể cảm nhận được được những sự cảnh báo này thế nào, thì các cơn động đất xảy ra trên đất này cũng cảnh báo cho loài người trên đất biết nó đang bị tổn thương bởi tội ác của loài người vậy.

Ngày 6 tháng 8 năm 1945 lần đầu tiên, bom nguyên tử (hạt nhân) do Mỹ chế tạo, có tên là "Little Boy" có sức công phá 13 nghìn tấn thuốc nổ đã ném xuống Hiroshima (Nhật bản) và ba ngày tiếp theo đó là quả bom nguyên tử thứ hai, có tên gọi là "Fat Man" có sức công phá là 22 nghìn tấn thuốc nổ được ném xuống Nagasaki.

Đến ngày 1 tháng 11 năm 1952, tại đảo Elugelab ở Thái-bình-dương, Mỹ thử quả bom nhiệt hạch đầu tiên trên thế giới có tên gọi là Ivy Mike, có sức công phá 10,4 triệu tấn thuốc nổ. Quả bom này có sức công phá gấp 700 lần quả bom mà Mỹ đã ném xuống Hiroshima năm 1945. Vụ nổ này đã phá huỷ hoàn toàn hòn đảo và để lại một hố sâu 50 mét và tạo ra một cột khói mây hình nấm cao tới 48 km.

Ngày 28 tháng 2 năm 1954, Mỹ thử một quả bom lớn nhất trong lịch sử nước Mỹ, mang tên Castle Bravo, có sức công phá tới 15 triệu tấn thuốc nổ, tạo ra một đám mây hình nấm cao tới 35 kilomet. Do tính toán sai tác hại, nên đã có 665 người dân sống tại đảo Marshall Island bị nhiễm phóng xạ và 1 ngư dân Nhật bản bị chết do đứng cách xa nơi vụ nổ đó 100 kilomet.

Ngày 4 tháng 5 năm 1954 Mỹ thử quả bom nguyên tử mạnh thứ hai trong loạt thử nghiệm mang tên Castle với sức công phá là 13,5 triệu tấn thuốc nổ. 4 ngày sau, bụi phóng xạ bay tới Mexico City, là một thành phố ở cách xa nơi thử bom đó là 11.000 Kilomet.

Năm 1954 Mỹ thử tiếp một quả bom nguyên tử mang tên Castle Romeo tại đảo Bikini, có sức công phá 11 triệu tấn thuốc nổ, phá huỷ tất cả mọi thứ trong vòng 5 km vuông.

Ngày 23 tháng 10 năm 1961, Liên-xô đã thử một quả bom hạt nhân, có tên là *thử nghiệm 123* tại Novaya Zemlya. Quả bom này có sức công phá là 12, 5 triệu tấn thuốc nổ, xoá sổ tất cả mọi thứ trong vòng bán kính 5, 5 km vuông và gây bỏng nặng độ ba trong phạm vi rộng 3.390 kilomet vuông.

Ngày 30 tháng 10 năm 1961, Liên-xô đã thử một quả bom nguyên tử lớn nhất từng được loài người chế tạo, có tên là Tsar Bomba trên một hòn núi có độ cao 4000 mét tại một hòn đảo ở vùng bắc cực, gọi là Novaya Zemlya. Sức công phá của quả bom này tới 60 triệu tấn thuốc nổ, tức là khoảng 3000 lần mạnh hơn sức mạnh của bom nguyên tử mà Mỹ đã ném xuống Hiroshima năm 1945.

Từ ngày 5 tháng 8 đến ngày 17 tháng 9 năm 1962, Liên-xô đã thử liên tiếp ba quả bom hạt nhân tại Novaya Zemlya, sức công phá của mỗi quả bom đó tới 20 triệu tấn thuốc nổ, tức là cao hơn 1000 lần sức mạnh của bom nguyên tử mà Mỹ đã ném xuống Hiroshima năm 1945, huỷ diệt mọi thứ trong vòng bán kính 7,8 kilomet vuông.

Từ đó đến nay, người ta không thể tính được có bao nhiêu lần những quả bom hạt nhân, nguyên tử hay là nhiệt hạch đã được thử sâu dưới lòng đất và những vụ nổ như vậy đã tác động trực tiếp vào trong lòng trái đất, gây nứt, gây mạch trái đất, rò rỉ nham thạch mà Đức Chúa Trời đã đặt bên trong lòng trái đất để giữ nhiệt cho

trái đất, khiến các núi lửa phát sinh trên mặt đất này, là điều không phải do ý của Đức Chúa Trời muốn.

Các vụ thử vũ khí hạt nhân đã tạo ra các vụ động đất hoặc tác động bởi những sự chuyển dịch vành đai của trái đất do các vụ nổ gây ra mà có, huỷ phá nhiều thành phố và giết chết nhiều người.

Đức Chúa Trời đã cảnh báo trước những loại bệnh dịch không có ghi trong sách của Môi-se cũng sẽ xảy ra trên đất này, bởi tội lỗi của loài người trên đất này.

Phục truyền luật lệ ký 28:58-68: Nếu người không cẩn thận làm theo các lời của luật pháp này, ghi trong sách này, không kính sợ danh vinh hiển và đáng sợ này là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, thì Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho người và dòng giống người những tai vạ lạ thường, lớn lao và lâu bền, những chứng độc bệnh hung. Ngài sẽ khiến giáng trên người các bệnh hoạn của xứ Ê-díp-tô mà người đã run sợ đó, và nó sẽ đeo dính theo người. Và lại, các thứ chứng bệnh và tai vạ không có chép trong sách luật pháp này, thì Đức Giê-hô-va cũng sẽ khiến giáng trên người, cho đến chừng nào người bị tiêu diệt đi. Số các người vốn đông như sao trên trời, nhưng vì không có nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, nên chỉ sẽ còn lại ít. Hễ Đức Giê-hô-va lấy làm vui mà làm lành và gia thêm các người thể nào, thì Đức Giê-hô-va cũng sẽ lấy làm vui mà làm cho các người hư mất và tiêu diệt các người thể ấy. Các người sẽ bị truất khỏi xứ mà mình vào nhận lấy, và Đức Giê-hô-va sẽ tản lạc người trong các dân, từ cuối đầu này của đất đến cuối đầu kia; tại đó, người sẽ hầu việc các thần khác bằng cây và bằng đá mà người cùng tổ phụ người không hề biết. Trong các nước ấy, người không được an tịnh, bàn chân người không được nghỉ ngơi; nhưng tại đó Đức Giê-hô-va sẽ ban cho người một tấm lòng run sợ, mắt mờ yếu, và linh hồn hao mòn. Sự sống người vẫn không chắc trước mặt người; ngày và đêm người hằng sợ hãi, khó liệu bảo tồn sự sống mình. Bởi cố sự kinh khủng đầy dẫy lòng người, và bị cảnh mắt người sẽ thấy, nên sớm mai người sẽ nói: Chớ chi được chiều tối rồi! Chiều tối người sẽ nói: Ước gì được sáng mai rồi! Đức Giê-hô-va sẽ khiến người đi tàu trở lại xứ Ê-díp-tô, bởi con đường mà trước ta đã nói: Người không thấy nó nữa; ở đó, người sẽ đem bán mình cho kẻ thù nghịch làm nô và tì, nhưng không có ai mua!

Trong buổi sáng thế, sau khi đã tạo nên loài người và các loài thú đồng, Đức Chúa Trời đã ban phước cho loài người và sự ban phước đó liên quan đến mọi sự sẽ xảy đến trên trái đất này, tùy thuộc vào công việc của loài người làm ra ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 1:28-31: Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nay, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đang dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.

Tội ác của loài người trên đất này đem lại hậu quả cho trái đất, đó là sự rửa sả, như Đức Giê-hô-va đã phán liên quan đến sự sống của loài người cũng như của các loài thú và cây cối, khi Đức Chúa Trời khiến không cho mưa xuống trên đất nữa, thì cây cối ngoài đồng chết khô, khiến các loài thú bị đói và nạn đói hoành hành trên đất này không phải là một sự mới, nhưng đã có từ lâu và đã được chép xuống trong Kinh-Thánh.

Sáng thế ký 26:1-6: Trừ cơn đói kém thứ nhất trong đời Áp-ra-ham, bấy giờ tại xứ lại có một lần nữa. Y-sác bèn đi đến A-bi-mê-léc, vua Phi-li-tin, tại Ghê-ra. Đức Giê-hô-va hiện đến cùng người và phán rằng: Chớ xuống xứ Ê-díp-tô; hãy ở lại xứ mà ta sẽ chỉ cho. Hãy ngụ trong xứ này, ta sẽ ở cùng người và ban phước cho người; vì ta sẽ cho người cùng dòng dõi người các xứ này và ta sẽ làm thành lời ta đã thề cùng Áp-ra-ham, cha người. Ta sẽ thêm dòng dõi người nhiều như sao trên trời, sẽ cho họ các xứ này; hết thảy dân thế gian đều sẽ nhờ dòng dõi người mà được phước; vì Áp-ra-ham đã vâng lời ta và đã giữ điều ta phán dạy, lệnh, luật và lệ của ta. Vậy, Y-sác ở tại Ghê-ra.

Sáng thế ký 41:53-56: Bấy năm được mùa dư dật trong xứ Ê-díp-tô bèn qua, thì bấy năm đói kém khởi đến, y như lời Giô-sép đã bàn trước. Khắp các xứ khác cũng đều bị đói, nhưng trong cả xứ Ê-díp-tô lại có bánh. Đoạn, cả xứ Ê-díp-tô đều bị đói, dân chúng đến kêu cầu Pha-ra-ôn xin lương. Pha-ra-ôn phán cùng bản dân rằng: Hãy đi đến Giô-sép, rồi làm theo lời người sẽ chỉ bảo cho. Khi khắp xứ bị đói kém, thì Giô-sép mở mọi kho lúa mà bán cho dân Ê-díp-tô.

Trong ngày ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Đức Giê-hô-va đã cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên, cũng như loài

người trên đất này về hậu quả của tội lỗi sẽ khiến cho loài người bị sự rửa sả cai trị và dấu hiệu đầu tiên của sự rửa sả đó là, Đức Chúa Trời sẽ khiến cho thiên nhiên không còn ưu đãi cho đất đai nữa và nếu đất đai không nhận được những sự ưu đãi của Đức Chúa Trời thì mọi thứ cây ngoài đồng sẽ hư hoại, không sanh sản bông trái, các loài thú đồng sẽ chết đói và loài người cũng sẽ vì thế mà đói khát, suy dinh dưỡng và không thể chống chọi lại các thứ bệnh tật xảy đến trên thân thể của họ.

Phục truyền luật lệ ký 28:15-42: Nhưng nếu người không nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, không cẩn thận làm theo các điều răn và luật pháp của Ngài mà ta truyền cho người ngày nay, thì này là mọi sự rửa sả sẽ giáng xuống trên mình người và theo kịp người. Người sẽ bị rửa sả ở trong thành và ngoài đồng ruộng, cái giỏ và thùng nhồi bột của người cũng bị rửa sả, hoa quả của thân thể người, bông trái của đất ruộng người, luôn với lứa đẻ của bò cái và chiên cái người, đều sẽ bị rửa sả! Người sẽ bị rửa sả khi đi ra và lúc đi vào. Vì cớ người làm điều ác, và lìa bỏ Đức Giê-hô-va, nên trong mọi công việc người bắt tay làm, Ngài sẽ khiến giáng cho người sự rửa sả, kinh khủng, và hăm dọa cho đến chừng nào người bị hủy diệt và chết mất vội vàng. Đức Giê-hô-va sẽ khiến ôn dịch đeo đuổi người cho đến chừng nào nó diệt người mất khỏi đất mà người sẽ vào nhận lấy. Đức Giê-hô-va sẽ lấy bệnh lao, bệnh nóng lạnh, bệnh phù, sự nằng chấy, sự hạn hán, binh đao, và sâu lúa mà hành hại người, khiến cho các nỗi đó đuổi theo người cho đến khi người bị chết mất. Các tầng trời ở trên đầu người sẽ như đồng, và đất dưới chân người sẽ như sắt. Thay vì mưa, Đức Giê-hô-va sẽ khiến cát và bụi từ trời sa xuống trên đất người, cho đến chừng nào người bị hủy diệt. Đức Giê-hô-va sẽ khiến người bị những kẻ thù nghịch mình đánh bại. Người sẽ do một đường ra đánh chúng nó, rồi do bảy đường chạy trốn trước mặt chúng nó; người sẽ bị xô dũa đây đó trong khắp các nước của thế gian. Thây người sẽ làm đồ ăn cho chim trên trời và thú dưới đất, không ai đuổi chúng nó đi. Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho người ghẻ chốc của xứ Ê-díp-tô, trĩ lậu, ghẻ ngứa, và lác, mà người không thể chữa lành; lại giáng cho người sự sảng sốt, sự đui mù, và sự lảng trí; đang buổi trưa, người sẽ đi rờ rờ như kẻ mù trong tối tăm; người không được may mắn trong công việc mình, hằng ngày sẽ bị hiếp đáp và cướp giựt, chẳng ai giải cứu cho. Người sẽ làm lễ hỏi một người nữ, nhưng một người nam khác lại nằm cùng nàng; người cất một cái nhà, nhưng không được ở; người trồng một vườn nho, song không được hái trái. Con bò người sẽ bị giết trước mặt người, song người không được ăn thịt nó; lừa người sẽ bị ăn cắp hiện mắt người, nhưng không ai trả nó lại; chiên người sẽ bị nộp cho kẻ thù nghịch, nhưng người không có ai giải cứu nó. Các con trai và con gái người sẽ bị nộp cho dân ngoại bang có mắt người thấy, hằng ngày hao mòn vì trông mong chúng nó; song tay người không còn sức cứu vớt. Một dân tộc mà người chưa hề biết sẽ ăn lấy thổ sản và mọi công lao của người; người sẽ bị hiếp đáp và giày đạp không ngớt; trở nên điên cuồng vì cảnh tượng mắt mình sẽ thấy. Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho người một thứ ung độc tại trên đầu gối và chân, không thể chữa lành được, từ bàn chân chí chót đầu. Đức Giê-hô-va sẽ dẫn người và vua mà người đã lập trên mình, đến một nước mà người và tổ phụ người chưa hề biết. Ở đó, người sẽ hầu việc các thần khác bằng cây, bằng đá; trong các dân tộc mà Đức Giê-hô-va sẽ dẫn người đến, người sẽ thành một sự kinh hãi, tục ngữ, và tiểu đàm. Người sẽ đem gieo nhiều mạ trong ruộng mình, nhưng mùa gặt lại ít, vì sẽ bị cào cào ăn sạch. Người trồng nho, song không được uống rượu và không gặt hái chi hết, vì sâu bọ sẽ ăn phá đi. Người sẽ có cây ô-li-ve trong cả địa phận mình, nhưng lại không được xúc dầu, vì cây ô-li-ve sẽ rụng trái. Người sẽ sanh con trai và con gái, nhưng chúng nó không thuộc về người, vì chúng nó sẽ bị bắt làm mọi. Con rầy sẽ ăn hết cây cối và thổ sản của người.

Nếu tuyển dân của Đức Chúa Trời vì vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời mà còn bị trừng phạt thì các dân ngoại phạm đủ mọi thứ tội lỗi và các điều ác thì làm thế nào họ có thể tránh khỏi sự trừng phạt công bình của Đức Chúa Trời?

Người ta không thể tính được đã có bao nhiêu nạn đói xảy ra trên trái đất này, nhưng những ngày sau rốt này, theo báo cáo của “Chương trình lương thực thế giới”, thì cứ mỗi 5 giây (*thời gian của đồng hồ*) sẽ có một trẻ em dưới 10 tuổi bị chết vì đói và mỗi ngày có 37.000 người chết vì đói. Trên thế giới có hơn 1 tỷ người bị thiếu ăn và suy dinh dưỡng thường trực và 95% số đó là tại các nước nghèo, kém phát triển. Mỗi ngày một người trưởng thành cần dinh dưỡng cung cấp 2200 Calories để nuôi sống mình. Sự thiếu ăn gây ra thiếu chất dinh dưỡng và giảm thiểu sức đề kháng cho cơ thể, dẫn đến bệnh tật và tử vong và người ta đã tính khoảng 3,1 triệu trẻ em dưới 5 tuổi bị chết do thiếu dinh dưỡng, chiếm tới 45% số tử vong của trẻ em mỗi năm.

Nguyên nhân khiến nạn đói xảy ra là do loài người đã không sử dụng đất đai cho việc phát triển cây lương thực, thay vào đó, người ta đã bán hoặc cho thuê đất đai cho các nhà đầu tư công nghiệp. Chiến tranh và các ngành công nghiệp liên quan đến công việc phục vụ cho chiến tranh cùng hậu quả của chiến tranh là nguyên nhân lớn nhất gây ra nạn đói, tiếp đến là đất đai không được sử dụng đúng cho mục đích bảo vệ sự sống cho loài người. Và cuối cùng và cũng nguyên nhân chính gây ra đủ mọi thứ bệnh dịch, tệ nạn xã hội, đói kém.... đều là đến từ tội lỗi của loài người.

Trong thời gian gần đây nhất, mỗi một ngày, chính phủ Nga chi khoảng 3,3 triệu USD cho chiến tranh tại Syria. Mỗi một quả tên lửa của Nga phóng đi trong chiến tranh tại Syria có giá 750.000 USD.

Theo số liệu thống kê chi phí quân sự cho chiến tranh, toàn thế giới năm 2012, người ta đã chi 1750 tỷ USD, trong đó, nước Mỹ chi khoảng 45% tổng số chi phí quân sự của cả thế giới.

Giá tiền một chiếc máy bay tiêm kích tấn công F35 của Mỹ, loại A là 122 triệu USD, loại B là 150 triệu USD, loại C là 139,5 triệu USD, khi mang đủ khí giới sẽ có giá là 183,5 triệu USD. Chi phí cho một giờ bay là 21.000 đến 31.000 USD và cho toàn bộ chương trình là 1,5000 tỷ USD.

Trong khi đó giá lương thực giảm rất sâu trong những năm gần đây, nhưng không phải là không có lương thực bán ra thị trường, dầu vậy, các nước thiếu và đói vẫn không có lương thực để ăn. Chiến tranh đã khiến cho lương thực không thể đến được tới với những người đang bị đói, vì không ai muốn buôn bán với những vùng đang có chiến tranh.

Từ tháng 10 năm 1944 đến tháng 5 năm 1945 tại Việt-nam, chiến tranh giữa Pháp và Nhật tại chiến trường Đông Dương trên đất Việt-nam đã khiến cho khoảng 2 triệu người bị chết đói, trong khi miền nam của Việt Nam có dư lương thực nhưng không thể vận chuyển ra cứu đói miền bắc, do các nước đồng minh tấn công quân Nhật trên biển, thả thủy lôi phong tỏa các hải cảng, khiến tàu thủy không thể chở hàng tới các bến cảng và lưu thông trên biển. Trong khi đó, quân đội Nhật vơ vét lương thực ở miền Bắc Việt Nam để chở sang Nhật, nhưng lại cấm vận chuyển lương thực từ miền nam ra bắc bằng đường sắt và đường bộ. Quân Nhật bắt nông dân miền Bắc nhổ cây ngũ cốc để trồng cây Đay phục vụ cho công nghiệp chiến tranh, khiến nông dân không có lương thực để nuôi sống chính mình. Trong khi đó ở miền Nam, người ta phải bán tống bán tháo gạo ra thị trường để nấu rượu, vì không thể lưu trữ quá lâu trong kho, vì gạo bị mốc mà lên men.

Các bên tham chiến chống lại nhau, nhưng người dân thì không được cứu trợ khỏi tai họa của chiến tranh và điều này vẫn tiếp tục xảy ra tại các quốc gia đang có chiến tranh, khiến làn sóng tỵ nạn xảy ra và người ta chết trên biển, chết vì bị bắn trong khi chạy trốn khỏi sự chết đói xảy ra ngay trên quê hương của mình, nhưng người ta lại không nhận biết rằng, đang khi họ còn đang được sống bình an thì họ lại không thờ phượng Đức Chúa Trời và không hầu việc Ngài, nên khi tai họa xảy đến, lời cầu xin của họ không được đáp trả.

Phục truyền luật lệ ký 28:46-51: Các sự rửa sả này sẽ ở trên mình người và trên dòng dõi người như một dấu kỳ, sự lạ đến đời đời. Bởi trong lúc dư dật mọi điều, người không vui lòng lạc ý phục sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, cho nên trong lúc đói khát, trong lúc trần truồng, và thiếu thốn mọi điều, người sẽ hầu việc kẻ thù nghịch mà Đức Giê-hô-va sai đến đánh người; họ sẽ tra ách sắt trên cổ người, cho đến chừng nào tiêu diệt người. Đức Giê-hô-va sẽ từ nơi xa, từ địa cực, khiến dấy lên nghịch cùng người một dân tộc bay như chim ưng, tức là một dân tộc người không nghe tiếng nói được, một dân tộc mặt mày hung ác, không nề-vì người già, chẳng thương xót kẻ trẻ; ăn sản vật của súc vật người, hoa quả của đất ruộng người, cho đến chừng nào người bị tiêu diệt; nó không chứa lại ngũ cốc, rượu, dầu hay là lúa để của bò và chiên người, cho đến chừng nào đã tiêu diệt người đi.

Trong các nạn đói của loài người xác thịt, người ta còn có thể nhận được những sự trợ giúp từ các nước láng giềng hay là sự cứu trợ nhân đạo từ nơi khác, nhưng có một nạn đói khác xảy ra mà người ta không thể được cứu trợ bởi loài người, đó là nạn đói thuộc linh đến bởi sự trừng phạt của Đức Giê-hô-va dành cho những kẻ vô tín, những kẻ cứng lòng, không chịu tin vào các lời của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

1 Sa-mu-ên 3:1: Sa-mu-ên thơ ấu phục sự Đức Giê-hô-va tại trước mặt Hê-li. Trong lúc đó, lời của Đức Giê-hô-va lấy làm hiếm hoi, và những sự hiện thấy chẳng năng có.

Khi vua Sau-lơ và nhà Y-sơ-ra-ên không vâng giữ Lời Đức Chúa Trời, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời lia bỏ họ, khiến họ không thể làm được một công việc gì, nhưng luôn ở trong sự sợ hãi, đến độ họ phải cầu hỏi kẻ làm tà thuật, mong sao được biết ý Đức Chúa Trời.

1 Sa-mu-ên 28:3-20: Vả, Sa-mu-ên đã qua đời; cả Y-sơ-ra-ên để tang cho người, và người ta chôn người

tại Ra-ma, thành của người. Sau-lơ đã trừ khỏi xứ những đồng cốt và những thầy tà thuật. Vậy, dân Phi-li-tin nhóm hiệp, đến đóng trại nơi Su-nem. Còn Sau-lơ cũng hiệp hết thầy Y-sơ-ra-ên, và chúng đóng trại tại Ghinh-bô-a. Nhưng khi Sau-lơ thấy trại quân Phi-li-tin, thì sợ và lòng rung động lắm. Người cầu vấn Đức Giê-hô-va; song Đức Giê-hô-va không đáp lời, hoặc bằng chiêm bao, hoặc bằng u-rim, hay là bởi các đấng tiên tri. Sau-lơ nói cùng các tôi tớ mình rằng: Hãy kiếm cho ta một người đàn bà biết cầu vong; ta sẽ đi đến người mà cầu vấn. Các tôi tớ thưa rằng: Tại Ên-đô-rơ có một người đàn bà cầu vong, Sau-lơ giả dạng mặc những áo khác, đi đem theo hai người, rồi đến nhà người đàn bà nầy lúc ban đêm. Sau-lơ nói: Xin người hãy cầu vong mà bói cho ta, và hãy vờ lên kể ta sẽ chỉ cho người. Người đàn bà đáp rằng: Ông biết rõ điều Sau-lơ đã làm, thế nào người trừ khỏi xứ những đồng-cốt và thầy tà thuật. Vậy, cố sao ông lại gài bẫy để giết tôi? Sau-lơ chỉ Đức Giê-hô-va thề cùng người rằng: Ta chỉ Đức Giê-hô-va hằng sống mà thề, sẽ chẳng xảy đến cho người một điều hại chi về việc nầy đâu! Bấy giờ, người đàn bà nói: Tôi phải cầu ai trước mặt ông? Sau-lơ đáp: Hãy cầu Sa-mu-ên. Khi người đàn bà thấy Sa-mu-ên, bèn la tiếng lớn nói cùng Sau-lơ rằng: Cố sao ông gạt tôi? Ông là Sau-lơ! Vua đáp cùng người rằng: Chớ sợ; nhưng người thấy chi? Người đáp: Tôi thấy một vì thần ở dưới đất lên. Vua hỏi: Mặt mày ra sao? Người đáp: Ấy là một ông già ở dưới lên, mặc một cái áo tơ. Sau-lơ hiểu là Sa-mu-ên, bèn cúi đầu, sấp mình xuống đất và lạy. Sa-mu-ên hỏi Sau-lơ rằng: Nhân sao người quấy sự yên tịnh ta mà gọi ta lên? Sau-lơ đáp: Tôi bị hoạn nạn lớn; vì dân Phi-li-tin tranh chiến với tôi, và Đức Chúa Trời đã lìa khỏi tôi. Ngài không trả lời cho tôi, hoặc bởi các đấng tiên tri, hoặc bởi chiêm bao. Vậy, tôi đã vờ ông lên, để ông bảo cho tôi biết điều tôi phải làm. Sa-mu-ên đáp: Nhân sao người cầu vấn ta, bởi vì Đức Giê-hô-va đã lìa khỏi người và trở nên thù nghịch người? Đức Giê-hô-va làm y như Ngài đã phán bởi miệng ta. Đức Giê-hô-va đoạt lấy nước khỏi tay người mà ban cho kẻ lân cận người là Đa-vít. Người không vâng theo lời phán của Đức Giê-hô-va và không làm cho A-ma-léc cảm biết cơn giận phừng của Ngài; vì cố đó nên ngày nay Đức Giê-hô-va đả người cách nầy. Vả lại, Đức Giê-hô-va sẽ phó Y-sơ-ra-ên và người vào tay dân Phi-li-tin. Ngày mai người và các con trai người sẽ ở một nơi với ta. Đức Giê-hô-va cũng sẽ phó đạo binh Y-sơ-ra-ên vào tay dân Phi-li-tin. Sau-lơ liền té nằm dài xuống đất, vì các lời của Sa-mu-ên khiến người sợ hoảng; và lại, người đã kiệt sức, bởi trọn ngày và đêm đó người không có ăn chi.

Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã cảnh cáo muôn dân trong thế gian này về sự cứng lòng của người ta đối với các mạng lệnh của Ngài và ngay cả trong dân sự của Đức Chúa Trời cũng phải bị trừng phạt, khi người ta cứng lòng, không chịu tin vào các mạng lệnh của Đức Chúa Trời.

Thi-Thiên 95:1-11: Hãy đến hát xướng cho Đức Giê-hô-va, cất tiếng mừng rỡ cho hòn đá về sự cứu rỗi chúng tôi. Chúng tôi hãy lấy lời cảm tạ mà đến trước mặt Chúa, vui mừng mà hát thơ ca cho Ngài. Vì Giê-hô-va là Đức Chúa Trời rất lớn, là Vua cao cả trên hết các thần. Các vực sâu của đất đều ở nơi tay Ngài; Những đỉnh núi cũng thuộc về Ngài. Biển thuộc về Ngài, vì chính Ngài đã làm nó; Còn đất khô, tay Ngài cũng đã nắn nên nó. Hãy đến, cúi xuống mà thờ lạy; Khá quỳ gối xuống trước mặt Đức Giê-hô-va, là Đấng Tạo hóa chúng tôi! Vì Ngài là Đức Chúa Trời chúng tôi: Chúng tôi là dân của đồng cỏ Ngài, và là chiên tay Ngài dịu dặt. Ngày nay, nếu các người nghe tiếng Ngài, chớ cứng lòng như tại Mê-ri-ba, như nhằm ngày Ma-sa trong đồng vắng, là nơi tổ phụ các người thử ta, dò ta, và thấy công việc ta. Trong bốn mươi năm ta góm ghềnh dòng dõi nầy, Ta phán rằng: Ấy là một dân có lòng lắm lặc, chẳng từng biết đường lối ta; Nhân đó ta nổi giận mà thề rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ ta.

Hê-bơ-rơ 4:1-16: Vậy, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kéo trong chúng ta có ai bị trừ ra chẳng. Vì tin lành nầy đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình. Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Nầy là lời thề ta đã lập trong cơn thanh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ ta! Dầu vậy, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế. Vì luận về ngày thứ bảy, có chép rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các công việc Ngài. Lại một chỗ khác có chép rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ ta. Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải vào đó, và vì những kẻ nghe tin lành ấy trước nhất đã không vào đó bởi chẳng tin, nên về sau lâu lắm, trong một thơ của Đa-vít, Chúa lại định một ngày nữa gọi là “Ngày nay”, như trên kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng. Vả, nếu Giê-suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn nói về một ngày khác nữa. Vậy thì còn lại một ngày yên nghỉ cho dân Đức

Chúa Trời. Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy. Vậy, chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đỗi chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Chẳng có vật nào được giấu kín trước mặt Chúa, nhưng thấy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thưa lại, ấy vậy, vì chúng ta có thầy tế lễ thượng phẩm lớn đã trải qua các tầng trời, tức là Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền giữ đạo chúng ta đã nhận tin. Vì chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta, bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngôi ơn phước, hầu cho được thương xót và tìm được ơn để giúp chúng ta trong thì giờ có cần dùng.

Nếu trong thuộc thể mà người ta không có bánh ăn, không có nước uống thì người ta sẽ suy kiệt sức lực, không có sức để chống lại những căn bệnh và người ta sẽ phải chết thể nào, thì trong thuộc linh cũng vậy, khi người ta không nhận được bánh và nước hằng sống, tức Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, thì cho dù thân thể xác thịt của người ta có thể vẫn sống khoẻ mạnh, nhưng họ không thể nhận biết lễ thật của Lời Đức Chúa Trời và như vậy, tâm linh của người ta vẫn không được sự sống lại để được hưởng sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời và khi tâm linh người ta không được sự sống lại thì người ta không thể thờ phượng Đức Chúa Trời cách đẹp ý Ngài, vì Đức Chúa Jêsus đã phán rằng:

Giăng 3:5-8: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Giăng 4:22-24: Các người thờ lạy sự các người không biết, chúng ta thờ lạy sự chúng ta biết, vì sự cứu rỗi bởi người Giu-đa mà đến. Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lễ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lễ thật mà thờ lạy.

Lời của Đức Chúa Trời là cửa hẹp và sự hẹp đó là yêu cầu mà những người tin Chúa phải chấp nhận từ bỏ những sự không thuộc về Nước Đức Chúa Trời, hầu cho tâm linh người đó được sống lại và được vào trong Nước Đức Chúa Trời.

Lu-ca 12:23-29: Có người thưa Ngài rằng: Lạy Chúa, có phải chỉ ít kẻ được cứu chẳng? Ngài đáp rằng: Hãy gắng sức vào cửa hẹp, vì, ta nói cùng các người, nhiều người sẽ tìm cách vào mà không vào được. Khi chủ nhà chờ dậy, đóng cửa lại rồi, các người ở ngoài gõ cửa kêu rằng: Lạy Chúa, xin mở cho chúng tôi! Chủ sẽ trả lời rằng: Ta không biết các người đến từ đâu. Bấy giờ các người sẽ thưa rằng: Chúng tôi đã ăn uống trước mặt Chúa, và Chúa đã dạy dỗ trong các chợ chúng tôi. Chủ lại sẽ trả lời rằng: Ta nói cùng các người, không biết các người đến từ đâu; hết thấy những kẻ làm dữ kia, hãy lui ra khỏi ta! Khi ấy, các người thấy Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, cùng hết thấy các đấng tiên tri đều ở trong nước Đức Chúa Trời, còn các người sẽ bị quăng ra ngoài, là nơi có khóc lóc và nghiến răng. Lại từ Đông Tây Nam Bắc, người ta sẽ đến mà ngồi bàn ở trong nước Đức Chúa Trời.

VĂN CHÂU